

Kuolema pysäyttää

Olin venäjällä tekemässä hirsimökkejä. Eräänä yönä kimppuumme hyökkäsi venäläinen nuorisoporukka joka oli huumeiden vaikutuksen alaisina. Pakenimme omakotitaloon mutta hyökkääjät eivät antaneet periksi ja alkoivat murtautua asuntoomme. Puhelimet eivät toimineet syrjäseudulla, joten apujoukkoja ei ollut saatavilla. Mieleeni tuli että tässäkö, pahaisessa tönössä kaukana Venäjällä, elämäni loppuu. Vastustajia on liian monta, meillä ei ole mahdollisuuksia. Ei montaa sekuntia tarvinnut miettiä mihin turvaudun. Rukous nousi Taivaan Isän puoleen että se varjelisi tästäkin tilanteesta. Jumala kuuli rukoukseni ja pelasti meidät hädästä.

Läheisen kuolema tai vakava sairastuminen pysäyttää ihmisen. Se pysäyttää miettimään sellaisia asioita mitä hyvinä aikoina ei välttämättä tule mietittyä. Mikä kuolema on? Mitä tapahtuu kuoleman jälkeen? Onko täällä mitään pysyvää? Minäkin kuolen joskus, olenko minä valmis siihen? Surun ja kuoleman tullessa lähelle, elämän normaalit rutiinit tuntuvat katoavan. Epätietoisuus ja sitä myötä ahdistus alkaa kouristaan sisintä. Toivottomuus valtaa sydämen.

Koulun aamunavauksessa puhalsin kevyesti kynttilään päin. Liekki lepatti ja kerroin kuinka elämämme vastoinkäymiset saavat elämämme kynttilän lepattamaan. Epäilysten ja ahdistusten keskellä uskon kynttiläkin saattaa alkaa lepattamaan. Kun joudumme syntiin päivittäin, se tekee omantunnon rauhattomaksi ja levottomaksi. Mieleen nousee kysymys: mistä saan rauhan sydämelleni?

”Olen puhunut teille tämän, jotta teillä olisi minussa rauha. Maailmassa te olette ahtaalla, mutta pysykää rohkeina: minä olen voittanut maailman” (Joh. 16:33) Jeesus tuli antamaan ihmisille toivon. Toivon siitä että kuoleamalla ei ole enää valtaa siihen joka turvautuu häneen (Joh.8:51). Kuoleman tullessa lähelle Kristuksen valtakunnan evankeliumissa on lohdutus ja turva. Jeesus haluaa siunata jokaista joka on ahdistunut ja synnin vaivaama. Hän uhraisi itsensä, jotta hän saisi evankeliumin siunauksen antamaan rauhaa jokaiselle joka sen haluaa ottaa vastaan. Herramme antoi omilleen vallan saarnata syntejä anteeksi hänen sovitustyönsä vuoksi, hänen nimessään. Tämä olkoon meidän turvamme jokaisessa elämämme vaiheessa.

”Totisesti, totisesti: joka pitää kiinni minun sanastani, ei milloinkaan näe kuolemaa”(Joh. 8:51)

”Älä pelkää, vaan usko” (Mark.5:36)

Juha Luukkala
Seurakuntapastori
Siikalatvan seurakunta